

?Adéu, al setè contingent

La setmana passada va marxar el setè contingent de refugiats, acollits per Creu Roja, en el Centre de Protecció Internacional, ubicat a l'Alberg de Joventut de Berga. En pocs dies, com ja ve sent habitual, uns marxen cap a Barcelona, altres cap a Mataró, Terrassa, Hospitalet....o es queden a Berga.

Ara, toca esperar els components del vuitè contingent. I mentrestant confies i esperes que a tots els hi vagi bé. No és fàcil trobar feina i pis, per aquest ordre, o a l'inrevés. Molts propietaris i immobiliàries exigeixen contractes indefinits, amb sous que tripliquin l'import dels lloguers, i això complica enormement la recerca i establiment, en qualsevol ciutat, del nostre país.

Mirant enrere, n'han passat ja prop de 400 per aquest Centre, i el resultat ha estat clarament positiu. Complicat, però positiu. La majoria han trobat feina, i es van integrant, en un lloc definitiu per a la majoria d'ells. Son pocs, molt pocs, els que tenen alguna esperança de poder tornar al país d'origen.

I és que si tenim en compte que segons totes les agències internacionals de supervisió i control del sistema polític, només en 23 països existeix democràcia plena, en queden prop de 150 amb democràcies imperfectes, o directament règims autoritaris. Les dues terceres parts de la humanitat viuen en règims no democràtics.

Es dur comprovar l'existència de comportaments similars als que patíem aquí a Espanya, 50 o 60 anys enrere, en ple franquisme. I tanmateix aquesta és la realitat, de la majoria dels refugiats.

Porto aquests set anys, al servei de Creu Roja, com a professor voluntari, de castellà. Anys abans, havia donat classes de català a immigrants, en general, i quan es va constituir el Centre de Protecció, em varen demanar ser-ho de castellà. Des d'aleshores, 3 matins per setmana els dedico a introduir l'idioma a tots aquells procedents de terres llunyanes, per aconseguir que en 7,8 o 9 mesos, es puguin defensar en el nostre idioma.

Han passat per la meua aula, persones d'arreu del món no democràtic. Rússia, Ucraïna, Geòrgia, Afganistan, Azerbaidjan, Senegal, Mali, Costa d'Ivori, Gàmbia, Somàlia, Marroc, L'objectiu consisteix en treballar de valent els tres matins a la setmana, per fer possible, un coneixement raonable de l'idioma parlat, i escrit, per aquest ordre, en mig any. Si l'estada s'allarga dos o tres mesos més, millor que millor, però en principi, toca concentrar esforços en el primer mig any.

L'aprofitament és molt elevat perquè l'interès és total, i no cal explicar la importància de l'idioma per aconseguir feina i papers. I els papers és un dels grans reptes i de les grans dificultats perquè la burocràcia és excessiva. I a vegades contradictòria, perquè es demana tenir uns papers que si no es tenen no es poden demanar. Hi ha absurditats que clamen al cel, i reclamen canvis per evitar situacions injustes i incomprensibles.

Al cap i a la fi, aquestes persones venen amb ganes de treballar, i adaptar-se a totes les circumstàncies, ocupant llocs de treball que no tenen peticionaris del país. Disposats a treballar caps de setmana, nits, i en sectors poc atractius, son indispensables per a la nostra economia.

Mirant enrere, ja han passat set anys. El que va ser una primera actuació lligada a la guerra de Síria, s'ha convertit, en una actuació dirigida a tot el món en conflicte. I el món en conflicte necessita d'organitzacions potents, per a pal·liar els seus efectes. Aquesta és la feina que està fent Creu Roja, a nivell mundial, i la concreta al Centre de Protecció Internacional de Berga. Val la pena continuar.